

[Henry L. W. Jensen.]

finder sted, udgør ca. 11 mill. kr.; der bliver altså en omtrentlig difference på 9 mill. kr. i de samlede toldindtægter.

Det er bemærkelsesværdigt, at alle plusserne står ved varer som sten, gips, uædle metaller, maskiner, elektriske apparater, transportmidler, instrumenter og diverse varer, altså vareområder, der alle er meget vigtige i et producerende samfund.

Jeg kunne have tænkt mig, om man, da man begyndte at arbejde på en så betydelig lovændring som denne, havde lagt alle de forarbejder til grund, som man andre steder ude i verden har gjort med hensyn til værditoldspørgsmålet. Værditolden kræves nemlig ikke i nomenklaturen; man kan, som jeg én gang har gjort opmærksom på, bibeholde vægttolden, og det materiale, der er resultatet af de internationale forhandlinger om dette spørgsmål, kunne have været forelagt udvalget. Jeg nævnte ved første behandling, at Schweiz, der også er gået over til nomenklaturen, har bibeholdt vægttoldsatserne. Finansministeren og jeg drøftede dengang spørgsmålet, og det blev sagt, at Schweiz ved overgangen til værditold ville få 4 000 forskellige positioner. Det er imidlertid let at regne med 4 000 positioner og finde ud af dem, hvis man har en alfabetisk varefortegnelse over hele nomenklaturen. Jeg synes ikke, det kan være svært for toldekspeditionen at finde ud af, hvor varerne hører hen, selv om de er stærkt udspecificerede.

Vi har heller ikke under behandlingen af dette toldlovsforslag fået udleveret en liste over den nye nomenklatures underpositioner. Hvis man går over til værditold, vil vi altså være ude af stand til at beregne alle forskydninger vedrørende de enkelte positioner. Jeg vil her bede om tilladelse til at citere, hvad en schweizisk ekspert udtaler om dette forhold. Han mener, det er den overvejende opfattelse, at det er bedst at forblive ved den specifikke tarif, altså hvor varerne er udspecificerede efter vægttoldpositioner. Man vejer varerne, når de går ind, og så er man færdig med ekspeditionen. Videre siger han:

„Grunden er ganske enkelt den, at en værditoldtarif kræver et stort forvaltningsapparat, hvis opgave det er at efterse de utalte værdideklarationer. For en

lille stat er det en urationel og alt for kostbar fremgangsmåde. Det er da også kendt, at små lande, som efter krigen gik over til værditoldsystemet, fortryder dette.“

Her har vi altså en udtalelse fra Schweiz — jeg har fået den fra handelskammeret i Basel — hvor man gør opmærksom på, at små lande har større fordel ved at bibeholde vægttoldsystemet end ved at gå over til værditoldsystemet, fordi man skal have de tusinder af firmaer, der arbejder med toldtariffen, ind under administrationens kontrol, og besværet derved kræver en større indsats fra embedsmændenes side. Det vil igen føre til en udvidelse af statsadministrationen, hvilket man kunne have sparet, hvis man havde modificeret overgangen til den ny toldtarif på den måde, at man dels havde indført vægttold, dels værditold. På enkelte områder har man ganske vist bibeholdt vægttold, men det er kun sket på ganske enkelte områder. Med det praktiske kendskab, man har fået til sagen under arbejdet med dette toldlovsforslag, kunne man sikkert med fordel have bibeholdt vægttold på mange flere områder.

Hele det internationale toldsamarbejde er en moderne foreteelse, men varetolden er blevet af underordnet betydning i forhold til de afgifter, staten i det hele får. Det spiller for så vidt en mindre rolle, hvorledes man lovgiver om betalingen af told, hvis man ikke netop er ude for at beskytte industrien. Man lægger ikke skjul på på ret mange områder, at den lov, vi her får, tager hensyn til at beskytte industrien. Regeringen sidder inde med den magt, at den kan få vedtaget disse bestemmelser om en stigende beskyttelse. Foruden de oplysninger, man har indhentet gennem det europæiske samarbejde, burde man have taget det spørgsmål op, som også den ærede ordfører for udvalget var inde på, nemlig de undersøgelser om markedsplaner og erhvervsudvikling, som er foretaget af varedirektoratet. Man burde have taget disse undersøgelser i betragtning, da man skrev forslaget, så vi havde fået en virkelig moderniseret toldlov.

Venstre har intet som helst imod, at man ved omlægning af toldloven indfører bestemmelser om toldfritagelse, som man her har gjort. Jeg tror ikke, den højtærede mini-